

Naziji zavzeli prve obrambe - Italija podminirala obrežje

Napad osredotočen na dva odseka

Francozi trdijo, da se druga obrambna linija vztrajno drži. — Weygand se izrazil, da do prave bitke še pride. — Naziji napadajo na skrajnem vzhodu in skrajnem zapadu.

Pariz, Francija. — Kakor objavlja francosko uradno poročilo, je nazijska armada v sredo zasedla na več točkah, vendar pa dostavlja, da se druga linija, ki je menda tudi glavna, vztrajno drži ter sploh, da so bili nazijski napadi odbiti na vseh glavnih točkah.

Kakor se zdi, je francoski vrhovni poveljnik, Weygand, dobro izbral čas desetih dni, ko je med ofenzivo v Belgiji vladal na tej fronti dokajšen mir, da je dal obrambno črto močno utrditi. Zato pa sedanja "Blitzkrieg" tudi ne napreduje tako naglo, kakor je ob prvem sunku na Belgijo in Nizozemsko. Weygand se je v sredo izrazil, da stoji položaj "dokaj dobro," rekoč, da potekajo boji po takem načrtu, kakor se je pričakovalo; previdno pa je takoj dostavil, da Nemci še niso postavili v operacijo vseh svojih sil. Iz tega se more sklepati, da smatra Weygand boje prvih dveh dni le kot nekako otvo-

ritev ter, da do glavne bitke še pride.

Na nemški strani poveljuje četam Hitler sam, ki ima svoj glavni stan takoj za fronto. Kakor se more ugotoviti iz koncentriranja nazijskih čet in iz dosedanjih napadov, ima v načrtu dva glavna sunka. Eden od teh se izvaja na skrajnem zapadnem koncu, ob angleškem Kanalu. Tamkaj tudi že vihrajo srditi boji in Hitlerjev cilj je očitno ta, da zasede vso francosko obalo ter s tem popolnoma pretrga vez med Francijo in Anglijo. Drugi sunek pa bo, sklepajoč iz koncentriranja čet, izvršen na vzhodni strani, blizu ozadja Maginotove linije. Ako se Hitlerju načrt posreči, bo dobil Francijo v klesče od dveh strani in mu bo Pariz ter ostala osrednja ozemlja padlo v roke brez posebnih bojov. Ravno ta osrednji del pa so Francozi, pričakujoč direktne napade na Pariz, še najbolj utrdili. Na ta način bo njihovo delo na tem odseku tako brezplodno, kakor je bila graditev Maginotove linije.

Anglija se z mrzlično naglico utrjuje

London, Anglija. — Vsa svojih pašnikov in poljih jarsestva in vse sile so v Angliji točasno koncentrirane na ojačenje obrambe. Celotna industrija in vse javno življenje se suče skoraj izključno le okrog tega predmeta. Na vojaško vežbanje se ključajo novi novinci, tisti pa, ki jim je dovoljeno, da ostanejo v civilu, so podvrženi skoraj popolni vojaški disciplini.

Predvsem je Anglija na tem, da nadomesti ogromno izgubo vojnega materiala, ki ga je morala pri umiku pustiti v Belgiji. V to svrhu je odredjeno, da bo industrija v celi deželi obratovala brez vsakega prenehanja. Stavke delavstva so enostavno prepovedane in v delavskih sporih bo odločevala posebna vladna komisija. Enako je prepovedano, da bi se predstavljalo delavstvo iz enega podjetja v drugega. Vse mora ostati na svojem mestu na delu in "niti enega trenutka, niti ene uče materijala se ne sme zapraviti," kakor se je izrazil delavski minister Bevin.

Temeljito se je poskrbelo tudi za to, da se onemogoči, ali vsaj ovira, pristajanje nazijskih aeroplanov in parashutistov. Tako je farmarjem naročeno, naj izkopljejo na

DAVKI SE UTEGNEJO ZVIŠATI

Washington, D. C. — Za slučaj, da Amerika stopi v vojno, imajo v kongresu že vse pripravljeno, da se davki do skrajnosti zvišajo. Zlasti dohodninski davki bodo taki, da ne bodo prizadeli samo bogatašev, marveč v občutni meri tudi navadno ljudstvo. Tako je stavljen neki predlog, po katerem ima biti izvzetega od davkov za samce samo \$500, za oženjene pa \$1000. Točasnje je izvzetje v prvem slučaju \$1000, v drugem \$2,500.

ZAVEZNICI VABITI RUSIJO

Baje Rusija sama s skrbjo gleda na nazijske uspehe.

London, Anglija. — Zapadni zavezniki ste te dni napeli vse sile, da pridete zopet v milost pri sovjetski Rusiji. Ako bi mogli to državo, ako že ne popolnoma pridobiti na svojo stran, pa vsaj odcepiti od Nemčije, pričakujejo, da bi utegnili to njih kritični položaj na mah izpremeniti. Celotna Italija, pravijo, bi se potem mogoče premislila ter se odločila v Nemčiji. Pri tem se slišijo optimistični glasovi, da baje tudi Rusija sama izpreminja svoje mišljenje. Zaskrbljena je, češ, da ni pričakovala, da bi naziji tako hitro prodirali, tako pravijo, in zdaj se boji, ako bo Nemčija dosegla skorajšnjo zmago na zapadu, da se utegne potem obrniti proti njej. Vendar pa ni nikakega uradnega potrdila, da je vse to res.

DALADIER IZKLJUČEN IZ VLADE

Pariz, Francija. — E. Daladier, ki je bil do 21. marca min. predsednik Francije, je zdaj iz vlade popolnoma odстранjen. Sedanja načelnik vlade, Reynaud, je namreč zadnjo sredo ponovno preuredil svoj kabinet ter pri tem odstavil Daladiera od njegovega mesta zun. ministra ter je sam prevzel to mesto. Na ta način je zdaj Reynaud poleg min. predsednika tudi vojni minister in zunanji minister.

ŠVICA SVOBODNEJE DIHA

Basel, Švica. — Strah švicarskega prebivalstva, da bi utegnili biti njih dežela napadena, čimdalje bolj izginja, odkar izvaja Nemčija svojo ofenzivo proti severni francoski fronti. Ako bo ta fronta prebita, menijo, ne bodo imeli naziji nobenega povoda, da bi skušali vdreti v Francijo preko Švice. Kljub temu pa je dežela v stalni pripravljenosti in te dni je vlada še znatno poostрила cenzuro nad listi.

ko, da ne bo ostala nevtralna. — Dr. Carlson je po svojem odhodu iz dvorane pripomnil, da "sem mislil, da bom imel govoriti vzgojni organizaciji, ne pa organizaciji za propagando."

Druge resne vojne priprave

Vse italijansko obrežje, v daljavo 12 milj, zavarovano z minami. — Iz Rima se odstranjujejo vojaški objekti. — Otvoritev sovražnosti se pričakuje v par dneh.

KRIŽEM SVETA

Rim, Italija. — Iz vatičanskih krogov se je v sredo zvečer razodelo, da se je papež Pij obrnil s posebnim pismom na Mussolinija, prigovarjajoč mu, naj ne vrže Italije v vojno. Natančna vsebina pisma je ostala tajna.

Ankara, Turčija. — Gen. Mittelhauser, ki je po odhodu Weyganda prevzel vodstvo zavezniške vzhodne armade, je prisel v sredo semkaj in imel konferenco z vladnimi in armadnimi osebnostmi Turčije. V četrtek se je nato vrnil v Beirut.

Berlin, Nemčija. — Neki nazijski govornik je omenil, da so v noči na torek švicarski aeroplani napadli neko nemško letalo, ko se je vračalo s poleta preko Francije. Pri spopadu, je dejal, so bili izstreljeni štirje švicarski in en nemški aeroplan.

VOLITVE BILE SKORAJ NEZNANE

Chicago, Ill. — Zadnji ponedeljek so se vršile v tem mestu neke volitve, za katere pa večina ljudi menda niti vedela ni. Registriranih volilcev je v mestu namreč skoraj dva milijona, na volišče pa jih je šlo komaj en četrt milijona. Izbirali so se pri volitvah razni mestni sodniki.

BORZA SE RAVNA PO BOJIŠČIH

New York, N.Y. — Finančni baroni, ki so do vrata zakopani v spekulacijo za dobiček, se morajo očitno z vne- mavo baviti tudi z vojno strategijo. Kakor je namreč položaj na evropskih bojiščih, tako se ravna tudi cene delnicam: Ko je Nemčija prodirala v Belgijo, so cene padale, ko je bila ofenziva končana, so se dvigale, zdaj, ob novi ofenzivi, se zopet pogrezajo. Revni dobičkolovci imajo očitno več skrbi kot Hitler.

ŠE EN NABASAN PARNIK SE VRAČA

Rim, Italija. — Nabasan s potniki, je odplul zadnji torek iz italijanskega pristanišča Genova ameriški parnik President Harrison. Naval potnikov nanj je bil tem hujši, ker so se razširile govorice, da utegne biti to zadnji parnik, ki odhaja iz Italije v Ameriko.

POKOJNINA V ILLINOISU ZVIŠANA

Springfield, Ill. — V zakonodajni zbornici se je zadnji torek izrekla končna odobritev zakona, po kateri se meja za državno pokojnino nad 65 let starim osebam zvišuje od sedanjih \$30 na \$40.

Rim, Italija. — Korak, ki ga je podvzela italijanska vlada zadnje sredo, kaže bolj jasno kakor vsi njeni dosedanja ukrepi, da smatra, da bo njeno ozemlje v kratkem ogroženo, do česar more priti edino pot tega, da Italija vstopi v vojno. Vlada je namreč objavila, da je morje okrog Italije, kakor tudi ob Albaniji in ob kolonijah, v daljavo 12 milj od obrežja "nevarno za plovbo." To pomeni, da je obrežje pas podminiran.

Vse tuje ladje, nadaljuje vladni proglas, morajo dobiti posebno dovoljenje, predno se smejo približati obrežju, na kar bodo dobile tudi potrebna navodila, da bodo lahko varno priplula v pristanišča. Ladje, ki se ne bodo po tem ravnale, svari vlada, se bodo izpostavile riziki in nevarnosti.

Istočasno je Italija odločila, da odstrani iz Rima vse vojaške objekte, kakor letališča in podobno. Na ta način bo postal Rim "odprto mesto," in kot tak, kakor se upa, ne bo bombardiran, s čimer bi se ohranile velike zgodovinske in umetniške dragocenosti, ki se nahajajo v njem. Obenem so se izdale tudi strožje odredbe glede ponočnih zatemnitev.

Iz vsega tega se da sklepati, da utegne Italija otvoriti sovražnosti v najkrajšem času. Nekateri trdijo, da se zna to zgoditi že koncem tega, ali začetkom drugega tedna, zlasti še, ker so zadnjo sredo prejeli francoski časnikarski poročevalci od italijanske vlade naročilo, da morajo zapustiti državo v par dneh.

BELGIJCI OPRAVIČUJEJO KRALJA

London, Anglija. — Neki belgijski štabni častnik se je v te dni izrazil, da ne more razumeti, zakaj naj bi bili Angleži presenečeni nad tem, da se je kralj Leopold podal s svojo armado. Belgijška armada je bila namreč pod takim pritiskom, je dejal, da je bila primorana k stalnemu umiku, pri čemer je izgubila tanke in aeroplane. Celotna municija ji je pošla, da so se morali vojaki končno bojevati z golimi bajoneti proti nemški mehanizirani armadi.

ISTOČASNI POGREB BRATA IN SESTRE

Woodstock, Ill. — V sredo dopoldne se je vršil tukaj istočasni pogreb 75 letnega Johna J. Sullivana ter njegove 77 letne sestre Katarine. Oba sta tudi umrla skoraj istočasno. Brata je v ponedeljek zadela srčna kap; ko je bila sestra obveščena o njegovi smrti, 15 minut pozneje, se je njej isto pripetilo.

Iz Jugoslavije

Zasedanja gospodarske zveze balkanskega sporazuma, je sovjetska delegacija odnesla najlepše utise. — Ljubljana ima najmodernejši sanatorij. — Smrtna kosa. — Druge vesti iz domovine.

Zasedanje zveze balkanskega sporazuma

Beograd, 1. junija. — Jugoslov. zunanji minister g. dr. Aleksander Cincar-Marković je danes odprl tukaj redno zasedanje Gospodarske zveze Balkanskega sporazuma, v katerem so zastopane Jugoslavija, Rumunija, Turčija in Grčija. Ob tej priliki je imel g. dr. Cincar-Marković govor, v katerem je rekel med drugim tudi tole: "Mi smo še pred nekaj časom naredili Gospodarsko zvezo Balkanskega sporazuma za predmet globlje študije s podrobnim razpravljanjem in razmišljanjem o praktičnih možnostih in anticipaciji za ožje sodelovanje na gospodarskem polju naših postavlja na dnevi red tega zasedanja. Zadnji dogodki okoli nas so dali bližnji pravce našim težnjam, ki sem jih tukaj predložil in katerih udeležitev zahteva druge kompetence kakor samo to, kar bi mogla dati ena sama izmed naših dežel. H koncu moram še poudariti ekonomski značaj našega, sedanjega dela. Gospodarska zveza je tehnični organ Balkanskega sporazuma in njena priroda obstoji v ekonomskem sodelovanju med deželami sporazuma. Vsa naša prizadevanja morajo iti za enim samim ciljem: delati in zidati."

Sovjetska delegacija, ki je danes obiskala ustanovo Karagorgijevičev na Oplenju, je nocoj zapustila Beograd ter odpotovala v Sofijo. Člani delegacije so prav zadovoljni s svojim bivanjem v Jugoslaviji, odkoder so, kakor pravijo sami, odnesli s sabo najlepše spomine in neizbrisne vtise. Posebno jim je bilo ljubo in lepilo in izlaska razumeti z vsakomer in da so videli, kako velika je podobnost med ruskim in srbohrvaškim jezikom.

Moderni sanatorij v Ljubljani

Ljubljana, 4. maja. — Nekdanja Slajmarjeva vila je bila že leta 1931-32 preurejena v sanatorij. To vilo, sedaj imenovano Slajmarjev dom, je prevzelo Trgovsko podporno bolniško društvo in jo sedaj dokončno preuredilo v najmodernejši sanatorij v Jugoslaviji. Že v oktobru l. 1939 so začeli z zidarskimi deli za povečanje doma. V glavnem so bila zidarska dela končana koncem lanskega leta, letošnje pomlad pa so bile dokončane in popolno opremljene nove bolniške sobe. Vsa dosedanja preureditev je stala okrog 12.000.000 dinarjev. Sedaj je v novo preurejenem domu prostora za 90 do 100 bolniških postelj, dočim jih je bilo v prvotnem le do 30. Slaj-

marjev dom je urejen kar najmoderneje in najbolj praktično v vsakem oziru. Vsaka stvar in vsak obrat je na svojem mestu. S posebno ljubeznijo je bila poudarjena higiena. V vseh prostorih so naprave urejene tako, da se nikjer ne more nabirati prah in se ne more z umazanostjo razširjati bolezenskih klic. Za organizacijo prometa so številna dvigala. Poglavje za se je ureditev bolniških sob. Ne glede na to da je oprema prvovrstna, da so omare v bolniških sobah vzdane v steno, so tudi podrobnosti izdelane tako, da kar najbolj ustreza razpoloženju bolnikov. Barve sten so umerjene, vsaka postelja lahko dobi priključen telefon, radijske slušalke, ki se položijo kar pod blazino, tako da sliši godbo le bolnik, ki počiva na blazini. Za branje so prirejene posebne svetilke, ki gorijo nad bolnikovo glavo, tako da ne motijo sosed in pri branju ne utrujajo bolnika.

Dva požakovanca

V ljubljansko bolnico je bil nedavno pripeljan Franc Mulc, posestnik iz Cerknice, kateremu so se splašili konji in je padel pod voz ter dobil nevarne poškodbe. — Iz Jarš je pa moral v ljubljansko bolnico posestnik Janez Novak, ki sta ga dva fanta precej močno pretepla.

Smrtna kosa

V Meranu v Italiji je umrl tamošnji trgovec Ivan Smukavec, po rodu Ljubljčan, ki je živel v Meranu celih 48 let, pa je vselej z veseljem prihajal v Slovenijo na počitnice. — V hiralnici v Ptujju so umrli Jože Golob 30 let, Jože Javornik 20 let in Adalbert Kallner 54 let star. — V Mariboru je umrl Ivan Kos, preglednik finančne kontrole v pokoju star 78 let.

Elektrika ga je ubila

V Slovenski Bistrici je bil pri gradnji tovarniškega objekta med drugimi zaposlen tudi 25 letni delavec I. Pongracič. Na odru zgradbe stoječ, se je po neprevidnosti dotaknil električne žice napeljav, ki je tam izpeljana in obvisel nezavesten na žicah. Ko so električni tok odklopili, je bil že mrtev.

Otrok povzročil veliko škodo

V Bajmoku pri Samoboru je zgorelo kmetu Lazarju Pesliču gospodarsko poslopje, v katerem je imel spravljene 1600 stotov konoplje, pridelan 24 oralov zemlje, v vrednosti okoli 400.000 dinarjev. Vso to zalogo je ogenj seveda uničil. Požar je povzročil 9 letni otrok, ki se je igral z vžigalicami.

Amerikanski Slovenec

Prvi in najstarejši slovenski
list v Ameriki.
Ustanovljen leta 1891.

Izhaja vsak dan razen nedelj, ponedeljnikov in dnevo po praznikih.

Izdaja in tiska:
EDINOST PUBLISHING CO.
Naslov uredništva in uprave:
1849 W. Cermak Rd., Chicago
Telephone: CANAL 5544

Naročnina:
Za celo leto \$5.00
Za pol leta 2.50
Za četrt leta 1.50
Za Chicago, Kanado in Evropo:
Za celo leto \$6.00
Za pol leta 3.00
Za četrt leta 1.75
Posamezna številka 3c

The first and the oldest Slovene
Newspaper in America.
Established 1891

Issued daily, except Sunday, Monday and the day after holidays.

Published by:
EDINOST PUBLISHING CO.
Address of publication office:
1849 W. Cermak Rd., Chicago
Phone: CANAL 5544

Subscription:
For one year \$5.00
For half a year 2.50
For three months 1.50
Chicago, Canada and Europe:
For one year \$6.00
For half a year 3.00
For three months 1.75
Single copy 3c

Dopisi važnega pomena za hitro objavo morajo biti poslani na uredništvo vsaj dan in pol pred dnevom, ko izide list. — Za zadnje številke v tednu je čas do četrtke dopoldne. — Na dopise brez podpisa se ne ozira. — Rokopisov uredništvo ne vrača.

Entered as second class matter, November 10, 1925 at the post office at Chicago, Illinois, under the Act of March 3, 1879.

Kako bo izpadlo?

Svet strmi in gleda na vojskujoče narode v Evropi in ugiba, kako bo izpadlo. Glavne zapadne velesile so v odločilnem spopadu in spoprijemu in borba gre za biti ali ne biti. Obe strani se zavedajo, da kdor bo poražen v tej borbi, bo pokopan za precej časa. Če zmaga nazizem, bo demokracija v Evropi docela pogažena in uničena. Nova civilizacija nazijskega tipa bo zavladala v svetu in velike spremembe pridejo. Če končno zmaga zavezniški, bo sicer ostala dosedanja demokracija v gotovih ozirih. V gospodarstvu pa bo velik preobrat. Lahko se zapiše, sedanja vojna bo predrugačila Evropo. Stare Evrope, kakoršno je imel svet dosedaj, po vojni ne bo več. Svet se tega zaveda, zato vprašanja, kakor bo izpadlo?

Za enkrat ima Nemčija še vedno dober izgled. Ne gre, kako ljubimo ali sovražimo sedanjo Hitlerjevo Nemčijo. Računati je treba za dejstvo. Kdor ne računa za dejstva se navadno ureže. Nemčija še vedno daleč nadkriljuje s številom vojaštva Anglijo in Francijo. V zraku je daleč naprej od zaveznikov. Zraven tega se vsepovsod bojuje na tujem ozemlju. Njena dežela ni nikjer prizadeta, razen nekaj malega od zračnih napadov. To veliko šteje. Nemčija sama je še skoro nedotaknjena. V vseh deželah kamorkoli je udrila je nagrabila ogromne količine materiala. Vse to ji pomaga. Zavezniški so po bitkah v Flandriji razcepljeni. Angleška armada potrebuje počitka, predvsem pa reorganizacije. Angleška armada sploh dosedaj še nič dosegla ni. Ves pritisk mora odbijati le francoska armada. Medtem, ko zavezniški niti niso bili kos dosedaj, da bi zaustavili uspešno Nemce, grozi še Mussolini, da udari. Mussolini gotovo nima tako izvežbane vojske, kakor Hitler, toda, kadar se mora kdo braniti z hrbtom ob zidu proti močnemu sovražniku, je vsak udar od kake druge strani zelo nevaren. V razmerah kakršnih je Francija, bi med dvema ognjema le težko vzdržala. Le poseben čudež bi jo mogel obvarovati težkega poraza.

Zavezniški in njihovi zagovorniki si sicer še vedno dajejo pogum, kar je potrebno in prav, če tudi dejansko stanje sedanjega položaja kaže drugače; ti trdijo, da bo Nemčija končno le izpraznila svoje zaloge municije, olja, bencina in končno še vse vrste drugega materiala, ki je potreben za uspešno vojskovanje. Te trditve bi sicer držale, če bi bila Nemčija res popolnoma izolirana. Toda Nemčija v tej vojni ni popolnoma izolirana. Svet pozablja, da je z njo sodbna Stalinova Rusija in Italija in druge manjše nevtralne države, katere morajo na nemški pritisk prodajati Nemčiji vse kar pridelujejo. Celo nevtralna Italija dosedaj, je kupovala celo v Angliji razno blago in v Ameriki, ga uvažala v svojo deželo, toda kdo more trditi, da ga ni potem uvažala v Nemčijo? Nemčija ni izolirana. Tako Nemčija je pa nevarna. Nemčija bi bila v kaši in zadregi, če bi ji začelo primanjkovati kruha in vojnih potrebščin, dokler pa bodo Nemci le za silo siti in imeli dovolj vojnega materiala, bodo skrajno nevarni. Kje je upanje, kje je tisti utež, ki naj potegne jeziček na tehtnici v prid zaveznikov? Ne gre tu zato, da se hoče s takim razsojanjem položaja in razmer ustvariti kako mnenje. Gre le za resnično dejansko stanje položaja, v katerem se zavezniški nahajajo.

Kdo naj reši zavezniške? Iz Anglije prihajajo klici na pomoč v Ameriko. Novi svet naj reši staro Anglijo uničenja. Well, nekaj dolžnosti je v krvnem sorodstvu. Ampak Amerika je točasno prav tako nepravilna, kakor je bila nepravilna Anglija sama. Momentno ni za misliti, da bi Amerika vstopila v vojno in svojo armado poslala zopet na evropske poljane, kakor je to storila leta 1917. Vse kar more je zalagati zavezniške z materialom in orožjem. To pač. Ali bo pa to rešilo zavezniške pred številno večjim sovražnikom in če še Italija vstopi v vojno na strani Nemčije? Zopet veliko vprašanje? Odločitev na evropskem bojišču pa pride kmalu. Nemčija jo bo izsilila, vsaj če bo imela dovolj orožja in tega za enkrat še ima. Če kdo trezno razmišlja vse to, je izgled zelo temen in v resnici le čudež bo, če se položaj med zavezniški in Nemci preobrne v dobro zaveznikov. Takega mnenja je večina treznih in prevdarnih opazovalcev.

V zavezniških krogih prevladuje mnenje, da se jim

končno posreči zadržati Nemce in potem zavlačevati borbo v nekaki pozicijski vojni. Medtem so prepričani, da ko minejo v Ameriki volitve se bo Amerika odločila. Pač upanje. Na drugi strani se pa pozabiti ne sme, da Hitler te račune dobro pozna, zato dela na to, da izsili odločitev v najkrajšem času.

Kako bo izpadlo? Ne ti, ne jaz ne veva. Ugibava lahko, to je vse.

VESELA VEST IZ MICHIGANA

Harrietta, Mich.

Ker vam cenjena uprava zopet pošiljam nekoliko naročnine za list Amerikanski Slovenec, hočem obenem nekoliko omeniti o sv. misijonu, katerega so imeli tukaj pri nas č. g. Avguštin Svete in slovenskem jeziku. Rečem vam, cenjeni bralci Amerikanskega, da je bilo to za nas nekaj tako izvanrednega, kot dež v veliki puščavi Sahari. Sedemindvajset let, odkar živijo Slovenci v tukajšnji okolici, nismo slišali božje besede iz ust slovenskega duhovnika in sedaj pa kar štiri dni zaporedoma. Človeka pri tem obidejo neki prijetni občutki. Na novo poživljenega se počuti, kot bi se vzbudil iz dolgega spanja, ko po tolikih letih zopet enkrat sliši domačo govorico, pridigo, petje, litanije. Zato bo pa tudi ostal ta sv. misijon v trajnem in najlepšem spominu tukajšnjim slovenskim naseljencem, ki so se ga udeleževali. — Ne morem drugega, kot da v imenu naselbine izrečem na tem mestu pristoječo zahvalo. Hvala vam č. g. Rev. Svete, za vaše požrtvovalno delo med nami! Tudi med drugorodci bodo ostali ti dnevi v najlepšem spominu. Skromnost in odločnost tekom tedna v našem delovanju med njimi in med nami na fari sv. Ane, je vami v čast in nam v ponos. Sedaj oni tudi nas drugače in bolje sodojijo kot so nas poprej. Sedaj že se veselimo onega dneva ko boste zopet prišli med nas. — Ostanem z odličnim spoštovanjem

Mark Badovinac, zastopnik

KAKO SE IMAJO NAŠI NA FARMH V KANSAS

Fredonia, Kans.

Tudi med naše enakomerno farmersko življenje pride tu in tam kaj zanimivega, da nas vzdrami iz vsakdanjega dela. Tako smo 20. maja dobili brzojav iz Pueblo, Colo., da je tam umrla naša sorodnica Mrs. Boitz in da bo pogreb še drugi dan 21. maja ob pol devetih dopoldne. Kar spogledali smo se, ali bi bilo mogoče napraviti v tako kratkem času toliko mil, da bi pravčasno še prispeli na pogreb ali ne? Tedaj se je oglašil naš sin John: Seveda je mogoče, če se odpravimo takoj na pot. No, smo rekli, z božjo pomočjo, pa pojdemo. — V dveh urah smo bili pripravljeni in

ob 1:15 minut smo bili že na poti in sicer moj mož, hči Franca, sin John in moja malenkost. Vse je šlo po sreči in 20 minut čez polnoč smo že trkali na vrata na farmi Antona Pritekel, ki so sosedje Boitzovih, ker tam je bilo vse v temi, kajti mrlič je bil v mestu. Z veseljem so nam odprli, četudi zaspani, kajti zvečer poprej so bili šli moliti rožnivec doli v mestu za umrlo Mrs. Boitz. Omenili so, da so ravno zaspali, toda naši postrežljivi Slovenci so nas vseeno, kljub pozni nočni uri najprej vprašali, če smo lačni ali žejni. Vsega so nam dali in tudi mehko posteljo, da smo se dobro odpočili. Zjutraj je pa bil velik pogreb. Dež je lil kot za stavo, toda vseeno se je pogreba udeležilo prav veliko ljudi veliko članov društva sv. Jožefa in članice Slovenske ženske zveze, kajti pokojna je bila članica obeh društev in so ji skazali zadnjo čast, članice podružnice SZZ z gorečimi svečami in svežimi cvetjami, katerih je bilo prav veliko. — Pogreb je bil iz cerkve Marija Pomagaj. Rev. Rojce so imeli lepo pridigo v slovenskem in potem še v angleškem jeziku, nakar smo se podali na slovensko pokopališče. Po končanih obredih Rev. Rojca in govoru, se je od pokojne poslovil glavni predsednik naše KSKJ Mr. John Germ in predsednica podružnice št. 3, SZZ, Mrs. Kozjan. Vse je bilo prav lepo in ganljivo. Nikoli ne bom pozabila, kako je bilo vse lepo in domače in kaj človek občuti, ko se po 28. letih zopet znajde na slovenskem katoliškem pogrebu.

Pokojna je bila mati 11 otrok, od katerih je še živih sedem, trije sinovi in štiri hčere. Bila je miroljubna, tiha in pridna gospodinja. Z možem, dobro znanim Mr. Frank Boitzem sta si prihranila lepo premoženje. — Bodi ji ohranjen trajen spomin. Bog ji daj večni mir in pokoj, ostalim pa naše iskreno sožalje. Šaj sv. vera nam govori, da se zopet vidimo.

Ker smo že bili enkrat v Pueblo, Colo., smo lahko v torek popoldne in v sredo šli obiskat naše znanke in prijateljice na farmi in v mestu. Vsi so pridni in postrežljivi, veselji lepih dovtipov in smeja ne manjka med njimi. Vsem se mi divja prav lepo zahvaljujemo za njih prijazno postrežljivost. Bog vam stotero povrni

za vse, kar ste nam storili!

V sredo zvečer smo pa šli v šolsko dvorano, kjer je bil koncert, katerega pevovodja je Rev. Rojce. Kako lepo so prepevali naši ponosni fantje in dekleta, kako je donela lepa slovenska pesem. Človek bi jih kar naprej poslušal. Tudi naš koloradski slavček, Mr. John Germ je lepo zapel. Kar nas je pa presenetilo je bilo to, da nas je kot kansaške rojake predstavil navzočemu občinstvu, ki je nato nam na čast zopet zadonela lepa slovenska pesem, za kar se mu mi prav iz srca zahvalimo. Nikoli ne bomo pozabili lepega večera. Kako lepo je bilo, vemo najbolj tisti, ki smo od daleč prišli in ki malokdaj kaj takega slišimo. Očividno pa, da Slovenci, ki vse to imajo, se ne zavedajo kaj imajo. Zato vam kličevo, dragi slovenski rojaki, zavedajte se se sreče ki se vam tako obilo nudi in v velikem številu obiskujte take lepe prireditve, da dajete tako vzpodbudnega ognja mladini. — Še enkrat lepa hvala in Bog vas živi!

Mr. in Mrs. Frank Bambich, John in Frances.

MOJ DOM

Chicago, Ill.

Nebeški moj dom, kako si krasan, Me tu že zabavaš, veselo vsak dan. V poletni vročini oziram se v

te, Takrat se spočije in ohladi mi srce.

Nebeški moj dom, kako si krasan. Iz tebe studenčnico čisto imam. Ta voda, življenja mi večnega da, Očišča srce in mir mi poda.

Nebeški moj dom, če ravno ta svet Me hoče očarat in vzeti pogled. Takrat se smehljaš, mi kažeš svoj kras, Na tebe ljubeči obrnem obraz.

Nebeški ti dom, kako si krasan, Saj sanje o tebi najlepše imam. Takrat je obljubil, da pridem v nebo, Ko Jezus rešitelj, mi dal je roko.

Nebeški moj dom, v spominu si mi, Zato pa ljubiti te srce želi. In zadnja ko ura odbila mi bo, To dušo, ki dal si mi, spet vzameš v nebo.

Nebeški moj dom, kako si krasan, Kjer angelji lepo pojejo vsak dan. Mi zbor tvoj nebeški zapel bo krasno, Ko enkrat res vstopim v sveto nebo. Mrs. Alice Mušica

VESTI S SLOVENSKE KOROŠKE

Predvidena je gradnja družinskih hišic za izseljence iz Kanalske doline, ki so sedaj nastanjeni po raznih krajih Koroške. Nemška delovna fronta, ki bo gradnja nadzirala, je v zvezi s pristojnimi mesti določila, naj se za prvo silo zgradi 1500 hišic v vseh predelih dežele, med drugim tudi v Šmohorju, na Brnci, v Sinči vasi, Velikovicu, Celovcu in Beljaku. Na treh krajih so z gradnjo že pričeli.

Doslej največji transport Kanalske doline je došel v St. Vid na Glini. Bilo je vseh nad 300 oseb. Na kolodvoru jih je ob prihodu pozdravila godba, iz Celovca je prispel vodja izseljevalnega urada stotnik Maier-Kalbitsch. Po pozdravnem nagovoru so bili izseljenci odpremljeni v Breže, Krko, St. Donat in Lölling.

Državni komisar za porabo starega gradiva je odredil, da se morajo oddati železni pločvi in žičnate ograje. Tozadnja akcija se je že začela in bo svoje delo dovršila do konca avgusta t. l. Namestnik pokrajinskega vodje dr. Pachnek je ljudstvo pozval, naj bo za navedeno akcijo pripravljeni in naj jo po svojih močeh podpira.

Pri Potočah v bližini Brda pri Šmohorju, so lani izsušili kakih 50 ha močvirja. Ostalo močvirje ob Zilji cenijo na okroglo 5.000 ha. Sedaj se veliko govori o sistematičnem

izsuševanju, vendar pa kaže, da bo za ta dela treba več let, ker bi bilo potrebno regulirati naprej samo Ziljo in vse gorske hudournike, ki se stekajo v Ziljo.

V Vidarji vasi pri Pliberku je umrl Krevčev Zdravko, star komaj 19 let. Mladi Zdravko je bil priden slovenski družvenik in dober taborist. Umrl je na posledicah želodčne bolezni v celovski bolnišnici.

Koroška prednjači po številu rojstev pred vsemi deželami Vzhodne mark. Razmerno visoko je število nezakonskih otrok, katere označuje celovski "Grenzruf" kot "predzakonske," češ, da se predvsem v južnem delu dežele sklepajo zakoni šele po prvem ali drugem otroku.

Vsa neobdelana zemljišča in stavbišča v Celovcu in okolici bodo pritegnjena za pridelovanje zelenjavi. Za kvadratni meter je določena najemnina 2 pfeniga. Najemnino bo pobirala organizacija NSV. Lastniki neizrabljenih parcel so bili pozvani, naj iste takoj javijo pristojnemu uradu, ki jih bo oddajal po prosti izbiri v najem interesentom.

Letni zbor Slovenskega kulturnega društva "Kočne" v Svečah je bil združen s proslavo 50 letnice službovanja pevovodje in organista g. Jakoba Beguša. Za sedanje razmere je bila prireditev dobro obiskana in je prav lepo uspela.

Dogodki

med Slovenci po Ameriki

Himen

Cleveland, O. — To soboto 8. junija se v cerkvi sv. Jeronima poročila Miss Bernice Gornik, hčerka družine Mr. Frank Gornik, ki stanujejo na Lucknow avenue z Mr. Harold Wohlgemuth. — Mnogo sreče!

V bolnišnici

Chicago, Ill. — V bolnišnici St. Anna v Cicero se nahajala težko bolna rojakinja Mrs. Mary Zavasnik iz 1845 W. 21st Place. Prijatelji ji žele skorajšnjega okrevanja.

Nezgode in nesreče

Chicago, Ill. — Zadnji četrtek je kara zadela našega mladega Viktorja Mladiča, sina Mr. in Mrs. Johna Mladiča z 22nd Place. Poškodovana mu je nogo, vendar ne nevarno in je upati, da bo kmalu okrevati. — Rojak Mr. Math Jerina, ki je zaposlen pri delu za podzemsko železnico, mu je v noči med sredo in četrtkom zmečkalo prst na roki, da so mu ga morali zdravniški odrezati. Nahaja se pod zdravniško oskrbo. — Obema ponesrečenima želimo čimprejšnjega okrevanja!

Nov grob

Cleveland, O. — V Painsville bolnišnici je zadnji ponedeljek zjutraj podlegel poškodbam, ki jih je dobil v avtomobilski nesreči rojak Anton Kutich, v starosti 42 let, stanujoč na St. Clair Ave. Rojen je bil v selu Pago v Dalmaciji, kjer zapušča mater.

Smrt pionirja

Saginaw, Mich. — V visoki starosti 89 let je tukaj umrl slovenski pionir Anton Štrukelj. Doma je bil od Žužemberka na Dolenjskem in je živel v Ameriki celih 74 let. Prišel je v Ameriko prvo leto po civilni vojni leta 1866. Dolge let je vodil grocerijsko trgovino. — Zapušča ženo in hčer.

Rojenice

Milwaukee, Wis. — Prijazne vile rojenice so se mudile v naši naselbini in med drugimi obiskale tudi družino Mr. in Mrs. Joseph Pekar na West Virginia Street in jim podarile krepkega fantka. — Ustavile so se tudi pri družini Mr. in Mrs. Emil Lipoglavšek na West Greenfield Ave. in tudi njim prinesle v dar luštnega fantka. — Potem so obiskale še družino Mr. in Mrs. Victor Frangeš na So. 71st street na West Allisu in jim pustile za spomin lepo hčerko. — Enako so dobili hčerko tudi pri družini Henry Dolenshek na So. 15th street v West Allisu.

Prireditve, ki so oglašane v "Am. Slovencu" so vedno uspešne.

TARZAN IN OGENJ V THORU

(132)

(Metropolitan Newspaper Service)

Napisal: Edgar Rice Burroughs

Kdo bi si upal stopiti nasproti velikim divjim slonom, ki so vse pomandrali kar jim je prišlo pod noge kot Tarzan, gospodar džungle? Mirno in brez strahu se je vstopil pred nje in z dvignjeno roko klical Črna Mauhka. In res, divjajoči velikan ga je poslušal in obstal.

Ko so drugi slovi videli, da je velikan Črna Mauhka obstal, so tudi oni obstali nemirno opetajoč z dolgimi rici. Tedaj je Tarzan začel nekaj govoriti Črnemu Mauhku, ob katerem je stala tudi njegova zvesta samica Kahilu, ki je na Tarzanovo povelje dvignila Perryja na svoj hrbet.

Se enkrat je velika samica stegnila svoj dolgi rilec in je za Perryjem sedel Kahlu. Trenutek potem je tudi Črna Mauhka stegnil svoj rilec in dosti nežno objel Tarzana ter si ga posadil na hrbet. — "Sedaj smo pa ostali popolnoma sami," ugovori Perry. "Nikogar ni več tu."

Toda ta Perryjeva ugovoritev je bila kaj kratka. Se ni večela stavka izgovoril do konca, že je iz sosednje ulice, ki je vodila na veliki trg, kjer so bili Tarzan, Perry in Kahlu s svojimi sloni, drvela proti njim velika derhat divjakov, ki so s strašnim krikom prihajali bliže.

POZOR! Počej na številke poleg naslova in imena. Ako ti je naročnina potekla, obnovi jo in pomagaj listu!

Jules Mary — J. M.

Dogodek na Poganskem polju

IZ PREDVOJNIH ČASOV

"Tega ne vem prav natančno. Obsodba se v takem primeru izvrši šele, ko kralj prošno zavrne. Vlada se da v takem primeru zelo natančno poučiti v vseh okoliščinah in zahteva zadevno poročilo od pravosodnega ministra. Tako lahko potetejo tedni, preden pride do odločitve."

"Torej je nepogojno potrebno, da brat zaprosi za pomilostjenje?"

"Kakor sem vam že rekel, se brani to storiti."

"Podpisal bo, če mu poveste, da ga nujno prosim. Potreben mi je čas za dokazanje njegove nedolžnosti. Ali mu boste povedali to, gospod doktor?"

"Obljubljam vam! Toda vi govorite o rešitvi svojega brata, kakor bi imeli v rokah dokaze o njegovi nedolžnosti. Če so vam res znana dejstva, ki bi bila pripravna za osvetlitev primera in za dokazilo sodišču, niste prav storili, da ste jih skrivali in jih niste že na razpravi predložili. Kaj pa veste in kaj nameravate storiti?"

"Šla bom k preiskovalnemu sodniku, ki je zasliševal mojega brata, ali pa k višjemu državnemu tožilcu."

"Ni zelo verjetno, da bosta hotela z vami govoriti. Priporočil vas bom obema gospodoma in nato vas bosta, kakor upam, sprejela. Kaj jima pa boste rekli?"

"Da je moj brat nedolžen."

"To ni dovolj. Vaš brat je to zadosti čisto zatrdil, a je kljub temu bil obsojen."

"Potem jima pa bom povedala ime morilec!"

Odvetnik jo je presenečen pogledal. Dolej je poslušal Pepino le iz usmiljenja, toda odločnost, s katero je izgovorila zadnje besede, ga je osupnila. Opazoval jo je nekaj trenutkov, ne da bi bil izpregovoril besedo, kakor bi bil hotel spoznati iz njene obraza, ali so bile njene besede resno mišljene, nato pa jo je vprašal ne prikri-vaje živahnega zanimanja: "Ali poznate morilec?"

"Poznam ga."

"Kdo je?"

"To bom povedala gospodu de Valtimareju ali pa višjemu državnemu tožilcu."

"Dragi otrok, kar nameravate, je zelo resna reč. Vi hočete nekoga obtožiti strašnega zločina, zato vas nujno opominjam, da vse prej resno premislite. Najprej vas bodo vprašali, zakaj ste s to skrivnostjo tako dolgo odlašali in je niste razkrili preiskovalnemu sodniku že prej. Ali ste morda šele po bratovi obsodbi izvedeli, kdo je morilec?"

"Ne. Videla sem sama, kako je bila Karlota Baccijeva umorjena."

"Zakaj niste tega povedali že prej?"

"Nisem mogla. Upala sem do zadnjega trenutka, da se bo morilec po Pavletovi obsodbi sam javil sodišču. Mislila pa sem tudi, da bodo porotniki oprostili mojega brata. Potem bi bilo moje posredovanje nepotrebno in morilec ne bi bilo treba izročiti sodniku."

Odvetnik je primaknil svoj stol bliže k onemu, na katerem je sedela Pepina, jo prijel za njene drgetajoče roke in vprašal: "Zakaj pa vam je toliko na tem, da bi ostal krivec prikrit? Kaj je vaš bližnji sorodnik?"

Pepina je molčala vsa prestrašena, da je morda že preveč povedala.

Doktor Gavasetti ni hotel več siliti vanjo, temveč je nadaljeval: "Pridržite

skrivnost zase, drago dete, toda preden storite odločen korak, vam hočem dati še zadnji svet. Ko boste imenovali višjemu državnemu tožilcu ime osebe, katero smatrate za moralca Karlote..."

"Ne smatram, temveč vem. Ni samo domneva."

"Dobro, dobro, a vsekakor vam bodo očitali, zakaj ste doslej dopuščali, da je bilo sodišče na napačni sledi."

"Višji državni tožilec bo vzroke tega že razumel, ko mu bom vse povedala."

"Potem bo, kar je najvažnejše, zahteval dokaze za resničnost vaše trditve."

"Kakor sem vam že povedala, sem sama videla, kdo je dejanje izvršil. Tako mu bom rekla."

"Želim vam, da bom smatral to za zadostno dokazilo."

"Najprej pojdem h gospodu de Valtimareju. Če ga ne dobim, pojdem h gospodu višjemu državnemu tožilcu."

Odvetnik je napisal za vsakega izmed gospodov pismo in ju dal Pepini. Zabeležil je tudi zasebni stanovanji preiskovalnega sodnika in višjega državnega tožilca de Ferrantija. Pepina se mu je zahvalila in se poslovila.

"Ne pozabite, gospod doktor," je rekla s solzami v očeh, "kar sem vam naročila zavoljo svojega brata. Njegovo življenje je odvisno od tega. Pregovorite ga, da bo podpisal prošnjo za pomilostitev."

"Storil bom, kar sem vam obljubil. Mi-slite pa tudi na to, da morate poskrbeti za dokaze, če hočete doseči uspeh."

12.

Medtem se je stemnilo in je bilo že prepozno, da bi Pepina še ta večer poiskala višjega državnega tožilca ali pa preiskovalnega sodnika. Morala je torej počakati drugega dne.

Zdaj je bila že nekoliko mirnejša, saj je videla, da ima vsaj dober teden dni časa, kar ji je bilo v veliko tolažbo.

Peljala se je z Nineto, ki se je bila izjavila za pripravljeno, da se za nekaj časa čisto preseli k Longhijevim, domov v Moncalieri. Nasledno jutro je imela nekoliko vročice zaradi nenavadnega napora prejšnjega dne in Nineta jo je silila, naj ostane v postelji, da se nekoliko okrepi. Najemnikova hči, ki je bila skrbna in odločna kljub temu, da je bila nežno dekletce, je napravila v hiši spet red in je kuhala, medtem ko je eden izmed Pavletovih pomočnikov, starejši, zanesljiv možak opravljal težja dela. Mesarijo so morali začasno seveda čisto opustiti.

Proti poldnevu je pripeljal bolnišnični voz Terezo domov. Pepina zdaj ni več zdržala v postelji in je vstala. Položili so mrtvoudno v udoben naslanjač, kjer je obsedela negibno.

Po opoldanskem kosilu je naročila Pepina začasnemu hlapcu, naj ostane pri materi, a sama se je z zvesto Nineto spet odpeljala v Turin, kjer sta šli najprej v zasebno stanovanje višjega državnega tožilca de Ferrantija, sluga pa ju je obvestil, da lahko govorita z višjim državnim tožilcem vsak dan med drugo in četrto uro popoldne v sodnem poslopju. Tam so ju vodili od sobe do sobe, dokler nista izvedeli, da je bil gospod de Ferranti ob drugi uri v pisarni, nato pa je šel neznan kam.

P. Kazimir Zakrajšek:

PO DVANAJSTIH LETIH

(Spomini iz mojega obiska Amerike.)

(Dalje)

Večkrat sva čula tu-lenje zveri na daleč od proge in sva prestrašena gledala od kod bo kaka zver planila na naju in imela dobro večerjo z najinimi kostmi. Večkrat je proga šla čez prepade. Globoko doli v temi se je slišalo žuborenje vode. Nepravilen korak na "pragu" pa bi bil prav neprijeten "štrbunk" Bog zna kam globoko doli v kamen in vodo. Kako sva se oddahnili, ko sva slednjič vsa premočena in prepotena zagledala svetlo luč iz campe, kjer so naju pričakovali. Veliko jih je šlo že spat, drugi so počakali. V glavni sobi pri mizah je bilo kakih 50 do 60 mož. Obledel sem se v duhovsko obleko in jih najprej nagovoril in skušal vlti v njih versko in duhovno premle duše saj iskri-co duhovnega življenja in zave-sti, da je tudi nad gozdom Bog v nebesih. V kuhinji smo naredili spovednico, kjer sem jih spovedal, kolikor jih je prišlo. Nekako ob pol dvanajstih ponoči sem opravil to moje delo in tre-ba je bilo iti še v naslednjo kam-po nekako 5 milj naprej v gozd. Domači župnik je ostal v tej kampi, da je zjutraj maševal in obhajal. Jaz sem bil pripravljen za drugo jutro ob štirih za spoved in sv. mašo v naslednji camp-i. S seboj so mi dali mladega fanta, ki je nesel kovčeg, — jaz sem bil že preveč utrujen, — jaz pa svetilko. Bil je brez ro-ke. Odrgralo mu jo je drevo ko so ga podirali. V tej drugi kampi mi je dober človek, gozdar, odstopil svojo "postelj", če se sme imenovati postelj — iz desk zbito korito z nekoliko slame in revno odejo, sam je pa spal v drugem kotu na tleh. Drugo jutro sem tam zopet maševal, govoril, spovedoval in obhajal. Udeležba je bila pa zelo pičila. Ako bi bil mogel dohiti delavce zve-čer, da bi jim bil govoril, bilo bi boljše. Nazaj sva se peljala z ju-tranjim "vlakom". Toda to je bil samo stroj in "kuhinja". Čeli čas sva morala stati na "lukama-tiju" ob kotlu in se držati za že-lezno "štango" da naju ni vrglo s stroja, tako je stroj metalo sem in tja. Pač to ni bil "20 Century Limited" za Chicago. Potrpeli je bilo treba.

V Davidsu sem tudi doživel več zanimivih stvari, na katere sem se spominjal. Kadar sem prišel tja, si je do-mači gospod vzel počitnice in od-šel obiskat svojo mater. Tako me je pustil samega v župnišču, da sem si sam gospodaril in go-spodinjl čisto sam kakor sem vedel in znal. Iz teh obiskov sem imel to dobro, da sem se na-učil tudi kuhati. Poskušal sem najprej pri kavi in pri krompir-ju v oblicah. No, to je že šlo. Ni se mi ne prismojilo, ne poka-zilo. Ko sem si pa skušal postre-či s čem "boljšim", se je pa na-vadno domači pes gostil z mojim "Porkchopsom" ali "Steakom", če ga je še maral. Sam ga ni-sem mogel spraviti "pod stre-ho", tako "fino" je bil priprav-ljen. Bal sem se za svoj želo-dec. Počasi sem se pa le navadil in sem pozneje še fratre učil doma kuhati. Ko sem bil tako sam v hiši (bila je čisto na koncu vasi), mi ni bilo nič kaj prijetno pono-či. Vsak ropot me je zbudil. Ne-ko noč okrog desete ure pa me prebudi ropot na vrata. Ko noč-ni obiskovalec le ni hotel nehati razbijati, sem vstal in šel pogle-dat, kdo je? Skozi steklo v vr-atih pa vidim čudnega, grdega moškega. Imel je malo svetilko. "No, kaj bo pa zdajle?" sem si rekel.

"Kdo je?" vprašam najprej slovensko, Če me bo razumel, ne bo nič hudega. Kak Slovenec je, teh se pa ne bojim. Odgovori mi angleško, da je Mr. Kelly iz Da-visa. Preje sem se imel za bolj korajžnega in junaškega. Ta-krat sem pa videl, da sem zelo strahopeten. Kar nogo so se mi zašibile. Trenutno sem se ga ze-lo prestrašil. Hotel je na vsak način, naj mu odprem, povedal pa ni kaj hoče. Samo z mano da bi se rad pogovoril. Kajpada, da mu nisem hotel odpreti, temveč planil hitro nazaj in zbežal skozi kuhinjska vrata ven na vrt in od tam k sosedovim. Toda ko odprem lesena vrtna vrata in hočem steči na poroh, da bi so-se-da poklical in prošil, da mi od-pre, plane njegov velik pes pro-ti meni, zarenči in se zaustavi. Jaz pa tudi. Ni mi pustil ne na-prej, ne nazaj. Ko sem se le ma-lo premaknil, je pokazal celo vr-sto ostrih zob, da me je kar za-zeblo in sem vse že začutil v svo-jih mišicah. Zelo neprijeten po-ložaj na eni stran, na drugi pa vendar toliko ugoden, da sem bil varen pred človekom pred žup-niščem, če bi imel slabe namene z menoj in bi prišel za menoj sem. Samo kake tri minute sem bil v tem "sladkem" položaju, pa kakor cela večnost sò bile. Nik-dar nisem mislil, da je sicer kratka sekunda lahko tudi tako dolga. In res, tam pri župnišču so se zaskišali koraki. Človek je šel za menoj. To je pa psa pre-motilo, da je pogledal tja in šel za nekaj korakov proti župnišču. Ta trenutek sem pa porabil, da sem pobilskovo planil nazaj na cesto in za seboj zaprl vrtna vrata in začel klicati soseda, ki se je pa že prebudil, ker se je v z-gornji sobi že posetila luč in je začel odpirati okno. Kakor bi se mi kamen odvalil od srca, tako mi je bilo.

"Kdo je?" vpraša skozi okno in posveti z električno lučjo pro-ti meni.

"Jaz sem! Father iz župni-šča. Prosim Vas, hitro odprite!" Poklical je psa proč, ki ga je ta-koj ubogal, sam pa prišel v ne-koliko minutah doli in me rešil težkega položaja. Šla sva nazaj k župnišču, pa človeka ni bilo več nikjer.

(Konec prih.)

Pisano polje

J. M. Trunk

Blokada naj bi nazije malo davila. Že zdaj je hudo luk-njasta. In če bi bila blokada ostala? Olje (gas), pravijo, je važna roba za zmehanizirano vojsko. Gotovo. Ali se Nem-cem res mudi, ker gre z ga-som proti koncu? Upajo in pi-šejo nasprotniki. Vidim pa tr-ditev, da Nemčija dobi olja kolikor ga hoče od nas in iz Venezuele grejo neprestani transporti skozi Vladivostok.

Če kdo kaj namigne, da bi Amerika le morala misliti ma-lo na — vojsko že zdaj, pravi-jo "war — mongers." Sam sem za parolo: "Stay out of war," nisem pa brezpogojno. Socialisti so sklenili v tem smislu resolucijo. Etbin Kristan jo imenuje: "nesrečno resolu-cijo" in jo dobro kritizira. Pri vojski so bili socialisti vedno tako, tako. Vrlo sumljivo pa je, da je klic "war-mongers" vrgel med svet dr. Goebbels, in on ima nazijsko propagando v rokah. Ali razumeš?

Ljute bitke, strahovite bitke, se bijejo na zapadu... tako je bilo čitati skozi 12 dni. Sakra-miš, mora biti mrtvih ko listja in trave. Nemci uradno poro-čajo, da so nasprotniki izgubi-li nad 100 tisoč mrtvih in uje-tih, oni sami pa komaj deseti-ko, toraj kakih 10 tisoč. Če je tako, je vse skupaj le neki kašpriteater. Če se eden pri-kaže, drugi kar beži, da mora prvi (seve Nemeč) teči za njim, če ga res hoče dobiti v pest.

Proračun prejšnja leta za našo vojaščino ni bil ravno nizek. Zdaj se vreme obrača, kakor bi bilo treba prijeti za meč. Denarja je kakor dolgov, ampak od prejšnjega denarja ni vojaščine in ni orožja, pravi-jo in trdijo taki, ki menda kaj takega vejo. Protiletal-skih topičev in vseh skupaj le tri sto, London sam jih ima vsaj tisoč. Na najvišjem me-

stu se govori o denarju in od-tod začne teči navzdol. Ko pride do vojaka, je vse izgi-nilo

Ali je Stojadinović podlež, ko je mižurkal s Hitlerem, ali je prefriganec? Zdaj še trdi-jo, da je podlež, in so ga tu-di zašili. Recimo pa, da Hit-ler pride tudi v Jugoslavijo na uro gledat, ko vidi uro že v Parizu in menda tudi v Londo-nu. Jugoslavija je šla sicer tudi v Moskvo na uro gledat, ampak ne more biti le grdo obrekovanje in kapitalistična podlost, ko pišejo in pravijo, da komunisti povsod pomaga-jo nazijem, in če je tako, ne vem, kaj bo pokazala ali bi pokazala moskovska ura. Če bi ženi al prsmuk Hitler pri-šel v Beograd, je bil Stojadi-nović vsaj za-se dosti prefri-gan.

Že do dvajset let pripovē- duje Molek, da je Trunk star, zato naiven, otročji, omejen, plitev, površen, ves prazen pač je, ker star. Močno leze tudi on sam v tisto starost. Starosti nihče ne more zataji-ti. Ali se je zbal lastnega argu-menta za naivnost itd.? Pravo-čudo se je moralo dogoditi v njegovi glavi, ker na enkrat piše, da ni ravno starost kri-va, če je kdo naiven, otročji... vsaj pri Trunku je kriva le vzgoja, kriv ves duševni raz-vitek, in mnogi v starosti šele postanejo silno razboriti. Ču-dom se čudim. Ali morda pri-tiskajo mlajše moči?

DR. H. M. LANCASTER
DENTIST

2159 West Cermak Rd.
(ogel Leavitt St.)

Tel. Canal 3817
CHICAGO, ILL.

PRVI SLOVENSKI POGREBNI ZAVOD
V CHICAGO

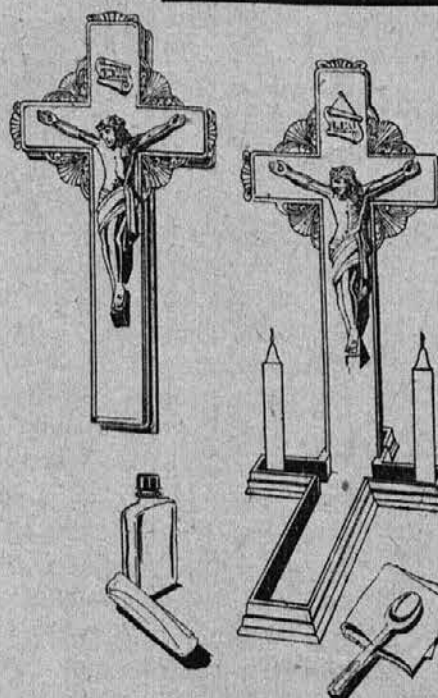
Louis J. Zefran

1941 W. Cermak Rd., Chicago, Illinois
Phone Canal 4611

NA RAZPOLAGO NOČ IN DAN!

— Najboljši avtomobili za pogrebe, krste in ženitovanja.
Mrtvaška kapela na razpolago brezplačno. — Cene zmerne.

KRASEN KRIŽ

kateri tvori pripravo, ki se rabi ob času pre-videnja bolnikov.

Narejen je po no-vem praktičnem nači-nu iz tako zvanega "Wood Fiber" materi-ala. Visok blizu 11 in-čev. Narejen tako, da se vsa priprava, kot svečke, flaška za bla-goslovljeno vodo, ba-ta, prtič, žilčke zloži v križ. Nato se načelna stran križa zapre kot pokrov in imate kra-sen križ za obesiti na steno. Narejen je v le-pi orehovi barvi. Križ je vlit iz lepe svetle medenine.

Te križe so začeli izdelovati pred krat-kem kot posebno no-vetlito in se radi praktičnosti zelo pro-dajajo.

STANE S POŠTINO: \$2.50

Znesek je poslati v Money order ali čeku z naročilom na:

Knjigarna Amerikanski Slovenec
1849 West Cermak Road, Chicago, Illinois

Tiskarna
Amerikanski Slovenec

1849 West Cermak Road,
CHICAGO, ILLINOIS

Izdeluje vse vrste tiskovine, za društva, organizacije in posameznike, lično in poceni.

Poskusite in prepričajte se!

Listen to
PALANDECH'S
YUGOSLAV-AMERICAN
RADIO BROADCAST
Every Saturday, 3 to 4 P. M.
STATION WHIP
1480 kilocycles
(First Station on Your Dial)
Announced in English and
Dedicated to all the
Serbs, Croats and Slovenes
Featuring a program of
CLASSICAL and FOLK MUSIC

Učite se angleščine
iz Dr. Kernovega
ANGLEŠKO - SLOVENSKEGA BERILA
"ENGLISH-SLOVENE READER"

kateremu je znižana cena
in stane samo: **\$2.00**

Naročila sprejema
Knjigarna Amerikanski Slovenec
1849 W. Cermak Road, Chicago, Illinois